

SZENT LÁSZLÓ SZIKLÁJA

45. szám

2015.Június 28.

Kedves Testvérek, kedves Olvasók!

Hosszú szünet után újra olvasható egyházközségünk folyóirata, a Szikla. Megjelenési száma a jövőben változni fog; évente két alkalommal jelenik majd meg, és félévenként fogunk beszámolni az eseményekről.

Rögtön, itt a lap elején egy fontos emlékeztető; ne felejtsük el róla: **Egyházközségünk templombúcsúí ünnepe július 05-én, vasárnap lesz ezüstmisével összekötve. Az ünnepi szertartás 16.00-kor kezdődik.**

Mikulás

2014. december 6-án hittanosainkat is meglátogatta a Mikulás. A csomagok átadását kedves műsor előzte meg, amire a gyerekek hetek óta örömmel készültek. Bemutatták Miklós püspök életét születésétől kezdve, felelevenítve a személye körüli legendákat: hogyan állt fel már egy napos korában, hogyan kerülte el Diana bosszúját, aki robbanó keveréket küldött utazókkal számára, de azok egy látomás hatására, melyben Miklós jelent meg nekik, kidobták a hajóból a veszedelmes korsót, hogyan vált a tengerészek védőszentjévé egy veszedelmes viharban. A színvonalas

előadásért nagy köszönettel tartozunk Sándorné Hajninak, aki a díszleteket is készítette, Fülöpné Katinak, Vitézné Évának és Borikának.

Miklós püspöknek is nagyon tetszett a bemutató, az ajándékok átadásakor minden gyermekhez volt egy kedves szava.

Ezután átmentünk a közösségi házba, ahol a Hajnika és Katika által összeállított vetélkedőben mérhették össze a gyerekek tudásukat, leleményességüket. Csoportok alakultak, akik a csapatnév kiválasztása után felnőtteket választottak maguk mellé, bízva a szülők tudásában ☺ A játékos feladatok alatt nagyon jó volt a hangulat, rengeteget nevtünk, és bizony, még nekünk felnőtteknek is okozott fejtörést például a bibliai számokhoz tartozó események, személyek összeszedése. A gyerekek is lelkesen csinálták a kiadott feladatokat, öröm volt látni, ahogy összedugva a fejüket együtt dolgoznak, bevonva azokat is, akik még nem vettek részt ilyen eseményen. Az isteni gondviselésnek, vagy Hajnika néni jó szívének köszönhető-e, nem tudni, de a csapatok egyforma pontszámmal zártak, és farkasétvággal vetették rá magukat az érkező finomságokra. Kötetlen beszélgetés zárta a vidám délutánt.

Erre az alkalomra sok olyan gyermek is érkezett, akik csak az iskolában vesznek részt hittan órákon. Reméljük, közülük minél többen aktív tagjai lesznek közösségünknek.

Szoboszlainé, Zabos Petra

Ismét báloztunk

Közel 130 fő részvételével rendeztük meg február 14-én farsangi bálunkat. A mulatságra - az elmúlt évhez hasonlóan - idén is az Árpád Étteremben került sor.

A farsangi bál a hagyományokhoz híven plébánosi köszöntővel kezdődött. József atya beszédében a jó hangulat fontosságát emelte ki, és arra kérte a jelenlévőket, érezzék jól magukat, majd imával megnyitotta az eseményt.

Plébánosunk köszöntő szavai után a nyitótáncot, az angol keringőt, három pár adta elő: Borbás László és Borbásné Sebestyén Veronika, Ercse Tamás és Stemler Boglárka, valamint Nagy Sándor és Ercse Renáta. A táncot Lőrinczi Tímea tanította be. Munkáját ezúton is köszönjük.

Az ünnepélyes nyitótáncot a legfiatalabbak műsora követte. Sándor Szilvia és Ercse Gergő country zenére összeállított koreográfiáját két hitoktatónk,

Sándorné Eröss Hajnal és Fülöp Katalin, valamint Szoboszlainé Zabol Petra irányításával tanulták meg a gyerekek.

Az idei bálon a férfiak szintén tánccal szórakoztatták a közönséget: Csajkovszkij ismert művéből, a Hattyúk tavából adtak elő egy részletet. A balett paródia nagy sikert aratott a bálózók körében. A táncban résztvevő férfiaknak köszönjük, hogy vállalták a túll szoknyás fellépést. Szoboszlai István szerint „az asszonyi szigor mindenre képes” - nyilatkozta Pisti a HVTV-nek. Rajta kívül szintén eljárta a hattyúk táncát Cserepes Gyula, Ercse Tamás, Kanizsai György Béla és Zabol Péter.

A farsangi mulatságon közös nótázásra is volt lehetőség. Csirmaz Pista bácsi vezetésével ismert dalokat adtak elő a nótakedvelő bálózók.

A műsorok közben a jelenlévők a gazdagon megterített asztalról süteket, salátákat, süteményeket fogyaszthattak. A tombolasorsoláson pedig értékes ajándékok találtak gazdára.

A mulatságot a jó hangulat, a finom ételek, valamint a közösségformáló programok mellett a baráti összetartozás érzése tette emlékezetessé. József atya köszöntő szavainak üzenetét tehát betartották a bálózók és jó kedvvel mulattak hajnalig.

Sin Angelika

A 12. FARSANGI TÉLBÚCSÚZTATÓ

„Mindennek megvan az órája és minden szándéknak a maga ideje az ég alatt: Ideje a sírásnak és ideje a nevetésnek; ideje a jajgatásnak és ideje a táncnak.” (Prédikátor 3, 1;4.)

Egyházközségünk hagyományos farsangi bálja az idén február 14-én került megrendezésre az Árpád Uszoda Éttermében, ahol kicsik és nagyok, fiatalok és idősebbek együtt búcsúztatták a telet. Volt móka és kacagás, zene és tánc, műsorszámok és fellépések, egyszóval minden, ami ilyenkor lenni szokott.

Előző este összegyűlt az összeszokott lelkes kis csapat a teremdíszítéshez. Sándorné Hajni vezetésével, kidolgozott tervei alapján mindenki keze alatt égett a munka. A csapat apraja-nagyja jó hangulatban fújta és rajzolta a lufikat, díszítette, szépítette a termet. Éhségünket Hajni fonott kalácsai csillapították.

A bál megkezdése előtt, már délután 5 órától kezdtek szállingózni a vendégek, de senki sem jött üres kézzel. Ételt, italt, tombolaajándékokat hoztak magukkal. A gyönyörűen megterített étteremben a zenekar már hangolt, a gyerekek még próbálták a fellépésük előtt. Nagy volt az izgalom és a várakozás. Már 6 óra előtt zsúfolásig megtelt a terem.

József atya, sajnos a bál megnyitása és a közös imádkozás után elbúcsúzott tőlünk. Édesapja halála és gyásza miatt nem vett részt a mulatságon, ami érthető volt.

A bált három fiatal pár keringője nyitotta meg, akik az uszoda lépcsőjéről indultak el. Szép táncukat Lőrinczi Tímea tanította be. Teljesítményüket a közönség vastappsal jutalmazta.

A hittanos gyerekek már a bál előtt nagy lelkesedéssel készültek erre az eseményre. Látványos műsorukat – a hitoktatók és a szülők lelkes munkájának köszönhetően – többször visszatapsolta a nagyszámú közönség.

A zenekar fáradhatatlanul játszott, minden korosztály kedvére táncolhatott. A táncparkett soha nem volt üres. A vonatozás most sem maradt el.

A roskadásig megtelt svédasztalról a finomabbnál-finomabb ételekből – italokból mindenki kedvére válogathatott. Nem is maradt éhes és szomjas senki sem.

A bál fénypontja és igazi meglepetése a „HAT TYÚK” tánca volt – igaz csak öt tyúk táncolt, mert a hatodik lebetegedett. Óriási sikert aratott az öt férfi a fehér mini túll szoknyácskájukban balettozva. Ováció és vastaps volt a jutalmuk.

Vacsora közben Mihály Gyuláné, Margó kápráztatta el ismét gyönyörű hangjával a jelenlévőket. Nem maradt el a nótázás sem, hiszen Csirmaz Pista bácsi és csapata kifulladásig énekeltek.

A hajnalig tartó táncot és mulatozást csak a várva-várt tombolasorsolás szakította félbe. Mindenki izgatottan és kitartóan várta, hogy a sok, szép és értékes ajándék közül melyiket fogja megnyerni. Minden ajándék gazdára talált.

A bál az idén is sikeres volt, mindenki jól érezte magát. Ismerősök, barátok találkoztak, beszélgettek, szórakoztak együtt. A más településekről érkezett vendégek – akik még először vettek részt egyházközségünknek ezen a rendezvényén – nagy elismeréssel nyilatkoztak a mulatságról. Nagyon jól

éreztek magukat, és megígérték, hogy jövőre is eljönnek, sőt másokat is meghívnak.

Ezzel az ünneppel véget ért számunkra a farsang és megkezdődött, néhány nappal később, a nagyböjti időszak. Feltöltődve, újult erővel, nyitott szívvel, érettebb gondolkodással éljük át Jézus negyvennapos böjtjét és szenvedését. Így készülünk igaz hittel Urunk feltámadásának ünnepére.

Sarudi Sándorné, Éva

A nagycsütörtöki és nagypénteki szertartások templomunkban

Jézus szenvedéstörténetének és feltámadásának szent három napja a nagycsütörtöki szertartással kezdődött el. Ezen a napon az utolsó vacsorára emlékeztünk, ahol Jézus megmosta tanítványai lábát, illetve megalapította az Oltáriszentséget valamint az egyházi rend szentségét.

A szentmisében a glória éneklése alatt felcsendültek a harangok, hogy az ének végére egészen nagyszombat estéig némák is maradjanak, kihangsúlyozva ezzel a gyászt, lelkünk némaságát, amelyet Jézus kínszenvedése és halála vált ki belőlünk.

József atya prédikációjában kiemelte, hogy milyen döbbenetet válthatott ki a tanítványokban Jézus cselekedete, amikor a tanítványok lábának megmosására készült. Szinte felfoghatatlan számunkra az az alázat, ami ebben a tettében nyilvánult meg. Lelkünk mélyén megértjük Péter apostolt, amikor első döbbenetében vissza akarta utasítani Jézus gesztusát. Azonban ő is megérti, hogy mindezt végtelen szeretete és legnagyobb odaadása jeléül tette.

A prédikációt követően József atya is megmosta 12 férfi lábát, majd folytatódott a szentmise a megszokott rend szerint. A szentáldozás alkalmával ezen a napon –az utolsó vacsorára emlékezve – két szín alatt vehettük magunkhoz Krisztus testét és véré. Ezen az estén az Oltáriszentséget a Mária oltárnál helyezték el, majd ezt követte az oltárfosztás. Az oltárról minden dísz eltávolítottak, terítőt, gyertyatartót, könyvet, könyvtartót.

A nagycsütörtöki szertartás elemei ráfordították figyelmünket az önmagát értünk feláldozó, megalázó és kiüresítő Jézusra, hogy ezáltal megfelelő lelkülettel készüljünk fel a nagypéntekre.

Nagypénteken az egyház nem mutat be szentmiseáldozatot, a szertartás a legnagyobb egyszerűségben zajlott. Három fő része volt a nagypénteki szertartásunknak:

- I. rész-olvasmányok, passió
- II. rész- hódolat a szent kereszt előtt
- III. rész-áldozás szertartása

A szertartás József atya teljes földreborulásával vette kezdetét, majd az olvasmányok elhangzása után meghallgathattuk az énekarunk előadásában a passiót. Majd az egyetemes könyörgések után következett a szent kereszt leleplezése és a kereszt előtti hódolat, amikor egyenként letérdelhettünk a szent kereszt előtt és csókkal illetve érintéssel fejezhettük ki személyes hódolatunkat a megváltásunk jelképévé vált kereszt előtt.

Majd a szentáldozás szertartása után a könyörgéssel és csendes kivonulással ért véget a nagypénteki szertartás.

Ezt követően egyenként még lehetőségünk volt letérdelni és imádkozni a szent sír előtt, elmerülni gyászunkban, ugyanakkor bizakodással telve várakozni Krisztus feltámadásának ünnepére.

Dancsné, Suller Judit

Gondolatok a gyerekeinktől

Hitoktatóként sok gyermek lelki fejlődésének tanúja, aktív alakítója lehetek. Örömteljes tevékenység ez, tele leküzdésre váró akadályokkal, megoldásra váró feladatokkal. Soha nincs két egyforma év, ugyanolyan gyerek, aminek köszönhetően dinamikusak a hittanórák.

Célom, –mint nevelőnek–, hogy a rám bízott gyermekek ne csak lexikális tudással gyarapodjanak, hanem életvitelszerűen beépüljön a krisztusi lelkület a mindennapjaik megélésébe. Benső formálódás, alakítás csak a nevelő, a szülő, a gyermek és az isteni kegyelem együttműködésével lehetséges.

Különböző „házi feladatokkal”, programok szervezésével is ezt a célt próbálom megvalósítani. Remélem nem hiábavalóan. A gyermeki gondolkodásnak, a tanultak sajátos akceptálásának tanúi lehetünk például a

mikulás napi ünnepség utáni vetélkedőn. Íme néhány, gyerekek által megfogalmazott ima, meghatározások, gondolatok:

- „Mit tesz Isten a világgal?” – Karbantartja.
- „Szeretnél benne lenni az énekarban?” – Nem, mert én anyukámra ütöttem.
(Na de kérlek, mit is mond a negyedik parancs? ☺)
- „Hogyan határoznád meg a Bibliát?” – A bölcs gondolatok könyve, A szeretet könyve, Az emberiség imakönyve, Lényegek lényege, Minden kérdésre választ adó könyv, A remény könyve stb.

Színek imájáról szóló művek:

- **Sárga:** Aranyló sugaraimmel melegítem a Földet, a vidám napsütésben sárga napraforgók is felém fordulnak. Aranyló sugaraimmel a búzamezőket érlelem. A hold fénye vagyok az éjszakában és a csillagok a nyári estéken. Hozzám fohászkodnak a szerelmesek.
- **Piros:** Én vagyok a piros Pünkösöd, Húsvét és a vér színe. Krisztus áldott vére. Meggy, cseresznye, eper, ribizli, málna színe vagyok. Vérontásnak eredménye. Én a piros fohászkodok hozzád.
- **Narancs:** Engem látva mindenkit melegség tölt el. Én vagyok az éltető nap színe, a pirossal együtt a tűz színét adom. A narancs gyümölcsről kaptam a nevem, amelyben rengeteg vitamin van, ezzel erősítek mindenkit. Minden teret barátságosabbá teszek. Benne vagyok a szivárvány fő színeiben. Nélkülöm egyszínű és hidegebb lenne a világ.
- **Kék:** Én vagyok a kék szín, az égbolt, a víz, a búzavirág, az ibolya és a Szűzanya színe. A kék szőlő – az oltáron jelen vagyok. A kék ibolya, az erdő, tündöklő aranya. A Kékestető, hazánk dicsősége. A bolygónk is kék színű a világűrből.

Achrosztikon **készítése** **közben** **született** **fohászok:**
Kulcsszó: Miklós

Mindennap
Imádkozom
Kolostorban
Látástól
Órákon át
Sötétig

Mi Atyánk, aki a mennyekben lakozol,
Imádkozunk hozzád
Közösen
Legyél velünk minden nap
Óhajtjuk
Sokszor, sokan.

Messiához
Imádkozunk
Kérünk szépen téged
Légy velünk örökké
Óh, szent Istenünk
Segíts minket, hogy mindig jók legyünk

Miklós püspök
Itt kérve
Kérünk
Légy szegények
Óltalmazója
Segedelmük.

Miatyánkot
Imádkozunk
Közösen
Légy Istenünk
Óltalmazónk, és
Segítségünk.

Mikor
Istenhez
Könyörgök
Látja
Óhaját
Síró szívemnek

A teljesség igénye nélkül válogattam a gyerekek értékes gondolatai, alkotásai közül, amik megédesítik, megfűszerezik a hittanórákat és felüdülést jelentenek az együtt töltött alkalmakon. Joggal lehetnek büszkék rájuk

Sándorné Erőss Hajnal

Bemutatjuk a Rózsafüzér Társulat új vezetőjét

2014. év végén a korábbi bokranya-idős korára és gyengülő egészségi állapotára való tekintettel lemondott tisztségéről. A Társulat élére új vezető került.

Sarudi Sándorné Évikét kértük, mutatkozzon be pár szóval és mondja el, hogy lett ő az új vezető:

Öt éve élek a településen, de az első 3 évben csak hétféteken tudtam templomba járni. A hétköznapokat Debrecenben töltöttem, a kis unokámra vigyáztam. Két éve járok rendszeresen misékre és a rózsafüzért imádkozni. Nagyon meglepődtem, mikor Hegedűs Nelli megkérdezte tőlem, elvállalnám-e a bokoranyaságot.

Úgy gondoltam, hogy ez egy megtisztelő feladat, amit nem illik visszautasítani, és ha a társulat megbízik bennem, alkalmasnak talál erre a szép feladatra, akkor elvállalom és minden tőlem telhetőt megteszek azért, hogy összetartsam a társulatot.

Kb. hány tagból áll most a társulat?

A társulatnak 19 aktív tagja van, ebből rendszeresen 8-10 tag jár rózsafüzért imádkozni. A többiek alkalmakkor és titkot cserélni jönnek.

Sikerült-e megismerkedni a tagokkal, milyen a kapcsolatuk?

A rendszeresen imádkozó tagokkal már nagyon jól összeismerkedtem, hiszen találkozunk a bibliaórákon is és más alkalmakkor is; pl. névnapok, születésnapok megünneplésekor, egyházi rendezvényeken, énekkaron.

A tagok elfogadták-e az új vezetőt, hiszen a társulat átlag életkorát nézve, lényegesen fiatalabb?

Hogy elfogadtak-e? Úgy gondolom, mielőtt felkértek, egymás között véleményt cseréltek. De igyekszem mindenkivel megszerettetni magamat és a közös hangot megtalálni.

Változtatott-e valamit, az eddig megszokott „meneten”, vagy maradt minden a régiiben?

A rózsafüzér imádkozás menete maradt a régi, de előtte általában egy-egy új imádságot olvasok fel, ami kapcsolódik az aznapi imaszándékhoz.

Természetesen, minden imakérésnek eleget teszünk, bárki kérje is.

Tervezzük, hogy rövidesen hetente 1 alkalommal –szerda délutánonként–összejövünk, és különböző programokat szervezünk.

Köztudott, hogy főleg idősekből áll a társulat. Nem szeretnék fiatalítani?

Természetesen, szeretnénk a programjainkba a fiatalabb korosztályt is bevonni, és a Rózsafüzér Társulatba is szeretettel várunk mindenkit, minden korosztályból.

Mennyire nehéz a társulat vezetése? Megoldható-e, hogy minden szentmise előtt ott legyen (család, egyéb elfoglaltság miatt)? Ha nincs ott, van-e megbízott állandó helyettese?

A társulat vezetéséhez nagy segítséget kaptam és kapok Gizike nénitől és a többi régebbi tagoktól is, amit szeretnék megköszönni nekik.

József atya ígéretet tett arra, hogy nyár végén, ősz elején összeülünk és átbeszéljük a teendőket. Kaptam tőle 2 rózsafüzér imakönyvet, melyeket sokszor olvasgatok.

Van olyan nap, hogy valamilyen ok miatt, vagy családi elfoglaltság miatt nem tudok templomba menni. Ilyenkor szólok előre és Gizike néni visszaveszi a „stafétabotot”.

Hála Istennek, jó egészségnek örvend és kívánom, hogy még sokáig imádkozzon velünk a templomban.

Említette, hogy jó esetben kb. csak 8-10 fő vesz részt a rózsafüzér imádkozáson. Mit gondol, mivel lehetne a tagokat ösztönözni, hogy többen vegyenek részt a közös imádkozásban?

Úgy gondolom, hogy a tagoknak belső igénye kell, hogy legyen ahhoz, hogy rendszeresen eljárjanak a templomba imádkozni. Sokaknak megvan az igénye, de gátló körülmények is adódhatnak; pl. betegség, munka, unokázás és más, halaszthatatlan elfoglaltság. De a titok alapján napi egy tized rózsafüzér elimádkozása öt perc. Ennyi időt mindenki szentelhet az imádkozásra a nap bármely időszakában.

Évike! Ez az utolsó mondat, talán mindenkinek kellő buzdítás lehet, hogy megkedvelje, mindennapivá tegye a rózsafüzér imádkozást és talán idővel csatlakozzon is a társulathoz.

Köszönjük szépen a bemutatkozást és a bemutatást.

Adjon az Úr sokáig ehhez a feladathoz erőt, jó egészséget és derűs lelkületet!

Sarudi Sándorné és Asztalos Gizella

BÉRMÁLKOZÁS 2015. május 31.

Örömmel vettem a hírt, hogy idén elkezdődik a bérálkozásra való felkészülés. Már nagyon vártam. Rendszeresen jártunk a többnyire vidám hittanórákra, a sok más program mellett. Hiszen nekem a bérálkozás mellett az érettségire való felkészülés is fontos volt. Velem együtt még 5 fiatal döntött a bérálás szentsége mellett: Cserepes Sára, Pál Dóra, Lós Viktória, Sándor

Szabolcs, Pócsik Sándor és jómagam. Hálás szívvel gondolunk József atyára, aki nem kis erőfeszítést tett azért, hogy a már megtanult katekizmuson átrádjuk magunkat, ugyanis elég sok minden feledésbe merült az évek során. De közös erővel sikerült! Az izgalmak csak fokozódtak, amikor elkezdődtek a próbák. Sokat derültünk, de azért éreztük, hogy nem akármilyen élmény áll előttünk. Figyelembe véve a Pünkösöd közeledtét, még jobban felerősödött bennünk a felelősség tudata, hogy mint felnőtt keresztények a tőlünk telhető legjobb módon éljük meg azt. Az imádságainkban gyakrabban kértük a Szentlelket, hogy kegyelmével támogassa terveinket, útjainkat. Aki a bérálás ünnepségén részt vett, bizonyára átélte azt a felemelő érzést, velünk együtt, amit a Püspök úr szentségkiszolgálása jelentett. Erre az emlékezetes ünnepre szívesen gondolunk vissza. Hálásak vagyunk József atyának, a Püspök atyának, szüleinknek és bérmaszüleinknek, hogy széppé tették számunkra az ünnepet, és azoknak is hálát mondunk, akik velünk voltak ezen a szentmisén. *Ercse Renáta*

Szentlélek Isten! Íme, a bérálás szentségében részesültem, s ezáltal lelkemre kegyelmed eltörölhetetlen jelét nyomtad. Köszönet, áldás és magasztalás ezért Neked! Fejtsd ki e szentség erejét bennem, tarts meg az igaz Istentől származó kinyilatkoztatott hitben, erősíts a keresztény reménységben, lángoltasd bennem szeretetednek tüzeit, hogy keresztény kötelességemhez hű maradjak, a büntől óvakodjam, minden jóban gazdagodjam. Állj mellettem a kísértésben, vigasztalj, segíts bánatomban, és ne hagyj el utolsó órámon sem. Erősen fogadom, hogy sugallatodat mindig követni fogom, tanácsodnak engedelmeskedem, szent kegyelmeddel soha vissza nem élek; ezt fogadom az Úr Jézus Krisztus által, ki Veled és az Atyával egy Isten, és uralkodik mindörökkön örökké. Amen.
(Legyen áldott az Úr neve c. imakönyv)

Egyházmegyei Karitás napon jártam Mátészalkán, 2015. június 13.-án

Csoportvezetőnk, Miron Erzsike szólt erről a találkozóról és arról, hogy nincs, aki menjen. Gondoltam, elmegyek, hátha hallok valami okosat.

Elég korán indult a vonat és ennek köszönhetően,– meg egy helyi segítőkész férfinak, aki elvitt kocsival a helyszínre–, volt időm sétálni, megnézni a római katolikus templomot is. Sajnos, később kiderült, a helyszín változott, csak erről sem én, sem néhány csoport nem értesült. Végül is szerencsésen átjutottunk a rendezvény helyszínére időben. Valamennyien Karitás feliratú mellényt öltöttünk a meleg ellenére, a fotózások kedvéért.

A megyei karitás igazgató, Mészáros László köszöntötte a jelenlévőket és megköszönte a Mátészalkaiak lelkes, példaértékű szervezését. Elmondta, szeptember óta szaporodtak a karitás csoportok az egyházmegyében; már 50 csoport segíti a rászorulókat. 38 csoportot már meglátogatott, hogy személyesen is megismerkedjen a munkatársakkal és segítse működésüket, közösen rendezhessék az esetleges problémákat és buzdítsa őket. Ezután röviden, havi bontásban beszámolt az eseményekről, adományokról. Örömmel újságolta, hogy áprilisban kisteherautót adományozott a püspökség a karitásnak és Borbányán a Kamillíanusok pincéjéből raktárhelyiség lesz. Rendszeresen érkeznek Szlovákiából, Ausztriából és az élelmiszerbanktól adományok, valamint a DM és a TESCO is kapcsolódott különböző programokkal a segítségnyújtáshoz. Természetesen problémákat is említett; nincsen elegendő raktárhelyiség, nincsen sofőr, nehezen megoldható az adományok széthordása az egyházmegyén belül a nagy távolságok miatt. Mindezek ellenére bizakodó és bízik a Jóisten és a segítőkész emberek segítségével. Az előttük álló időszak programjaiból kiemelte a gyermekek táboroztatását, a LAK-HAT program indítását és a november 17-ét, amikor Szt. Erzsébet születésnapján, Sárospatakon a Debrecen-Nyíregyházi Egyházmegye Karitás Csoportjai fogják képviselni az országos karitást.

A délelőtti folyamán Tóth Miklós görög katolikus hittanár előadását hallgattuk a segítő szolgálatról. Két csoportot mutatott be a Bibliából vett alakok és események segítségével: a segítők és a megsegítettek csoportját. Kiemelte

fontosságát annak, hogy ez egy komoly hivatás, melyet nem képes bárki végezni. Éppen ezért nagyon oda kell rá figyelni, hogy ne terheljük magunkat túl (nem egyedül kell megváltania a világot senkinek) és a társak is odafigyeljenek egymásra; nem szabad egyes jó teherbírási munkatársra még több és nagyobb terhet rakni. Ebben a munkában is lehet és kell fejlődni – akár egymás példája alapján (ezért fontos, más csoportok munkáját is megismerni), vagy ún. önszorgító körök bevonásával, de feltétlenül fontos az intézményi háttér is, az egyház, a különféle hivatalok és az összefogás.

A megsegítettek részéről fontos, hogy felismerjék, segítségre szorulnak és kérik is a segítséget. (Jézus is csak azokon segített, akik akarták: „Mit akartok, mit tegyek veletek?”) Ebben nagy szerepe van a helyes önértékelésnek. Sokszor, ha akarategyengék, akkor a segítség nem éri el a célját – pl. hiába osztanak sok rászorulónak vetőmagokat, ha nem képesek egyedül kertet ásni, veteményezni, gondozni a kertet, mert egyszerűen, nem akarnak segíteni magukon. Ezzel is érzékeltette, ha valami nem éri el a célját, nem sikerül, akkor nem feltétlenül a segítők a hibásak; nekünk akkor is meg kell újulni, újra kell kezdeni, „mert szegények mindig lesznek köztetek”.

Az előadás után ebédig lehetőség nyílt más csoportokkal való ismerkedésre, beszélgetésre. (Eleinte, kicsit bántott, hogy mindenki azon csodálkozott, hogy egyedül érkeztem Szoboszlóról!, de így is sokakkal akadt közös téma a plébánosaink, vagy üdülések kapcsán, de természetesen karitászos dolgokról is beszélgettünk. Ráadásul, így többen is „felkaroltak”, ne legyek egyedül). Kézműveskedhettünk is, aminek nagyon örültem. ☺ (Tanultam két szalmafonással készíthető dolgot is, amit, ha sikerül szalmát keríteni, a gyerekeknek is meg fogok tanítani.) Ebédre nagyon finom babgulyást és túrós rétest kaptunk. A közeli csoportok pedig hatalmas kosár cseresznyével, süteményekkel érkeztek, így a délutáni előadásig tovább folyt az ismerkedés, alkotás és eszegetés.

Fél 3-kor volt a következő összejevetel. Ekkor Mészáros László **5 segítőnek** adott át **elismerő oklevelet** a püspök atya aláírásával. Négyen közülük több évtizedes munkájuk elismeréseként, egy fiatalember pedig biztatásként. Megérdemlik, hogy álljon itt a nevük ismeretlenként is.

Pintér Zoltánné, Erika– Ausztriából fogadja és osztja évek óta az adományokat.

Szuhay János– tehergépkocsival és anyagilag segíti a munkát

Mészáros Imre–heti egy kamion adománnyal van dolga Nyíregyházán
Jóni Gábor–aki mindig hamarabb van bent az irodán, mint a vezető.
Minden napos segítség megromlott egészségi állapota ellenére is.

Devera József Bence–a fiatal példakép. Mindennapos segítő, aki ősztől,
rendőrtiszti főiskolára jár majd.

Mészáros László elmondta, ősszel Budapesten fogják átadni a Caritas
Hungarica díjat. Egyházmegyénként 3 ember kap díjat; közülük az egyik
hajdúszoboszlói! ☺

Az ünneplés után ismét Tóth Miklós tartott előadást.

Téma az egymás erősítése volt. Kiemelte, nagyon fontos a fiatalítás
mindenütt. Ez nem csak a fizikai teherbírás miatt szükséges; jótékonyan hat
az idősebbekre is. Együtt, egymást erősítve, a szeretetért, a közösségért
könnyebb dolgozni.

Dr. Bagdy Emőke pszichológus kisfilmjét néztük meg. Ez, a Lélek-
tantörténetek sorozat 12. része volt. „Az én vezérem bensőmből
vezérel” címmel. (interneten megnézhető az egész sorozat.) A film után
néhány jelentősebb mozzanatot elemzett Tóth Miklós, majd a „12 előnyös
lépéslehetőségünk” és „Hermann Imre: hogyan lehet gyógyító a beszéd?” c.
önsegítő lehetőségeket felsorolásait magyarázta el. Melyek „elsajátításával”
megelőzhető az ilyen fajta munkavégzésnél a kiégés és a kommunikáció
minőségibbé válhat a segítő és a megsegített között. (terjedelmes voltuk
miatt nem írom le itt, de bárkinek odaadom szívesen)

Ezután, Mészáros László megköszönte, hogy elmentünk a rendezvényre.
Elmondta, újításai között szerepel, hogy minden évben legalább egyszer
legyen ilyen találkozó, egymás segítésére, megismerésére és a
hatékonyabb együttműködés reményében.

Este még szentmise, és fáklyás körmenet volt a Fatimai Szűz tiszteletére, de
azon már nem vettem részt, mert nem tudtam volna hazajönni.

Fárasztó, de nagyon jó nap volt. Örültem, hogy elmentem. Köszönet és hála
azoknak az embereknek, akik önzetlenül, szó nélkül elvittek egyik helyről a
másikra, majd ki a vasútállomásra. Isten fizesse meg ezeknek az
embereknek a jóságát! Remélem, a következő alkalomra már nem egyedül
megy valaki Szoboszlóról!

Asztalos Gizella

Gyereknap 2015.06.17 (szerda)

A déli harangszó indította útjára a lelkes gyerekeket és a vidám kísérőket. A híres nevezetes Dotto vitt minket az úticélunkhoz: A Napkeleti Western Lovas Szabadidő központhoz.

Már a kisvonaton sikerült jókedvre deríteni mindenkit egy kis énekléssel! ☺
Már nagyon izgatottak és kíváncsiak voltunk, hogy milyen programok lesznek, és milyen állatokkal találkozhatunk. A kapuban már ott várt minket Ica néni és Gabi bácsi. Nagyon kedvesek voltak.

Ahogy beléptünk a kapun rengeteg állathangot hallottunk. Nagyon kíváncsian figyeltünk Ica nénire, aki mindent elmondott nekünk szép sorjában. Különbéül különb állatokat láttunk pl.: kacsa, galamb, beszélő papagáj, kis cicák, kecske, pulyka, ló, csacsi és boci. Gabi bácsi még egy két hetes papagájt is mutatott nekünk. Először a gyerekek apraja ment szekerezni eközben a felnőttek elkezdtek az uzsonnát készíteni. Amíg vártuk a szekerezést addig trambulinoztunk, fociztunk, röpiztünk és kipróbáltunk sokféle játékot. Amikor visszaért a szekér akkor mi már a nagyobbak jöttünk. Gabi bácsi sokat beszélt nekünk a lovakról. Nagyon sok érdekes dolgot mondott róluk. Egy tavat kerültünk meg a szekérrel és rengeteg féle madarat láttunk.

Láthattunk még róka várat is. Reménykedtünk abban, hogy nem találkozunk velük. Miután visszaértünk a tanyára kaptunk szabadidőt és lehetett állatokat simogatni, kézben fogni, sőt még kecskét is lehetett fejni! Aztán a sok- sok játék és kacagás után jöhetett a várva várt uzsonna. Eme csodás étel a : paprikás krumpli volt, amit hálás szívvel köszönünk a főszakácsnak: Sándor Jóska bácsinak ☺

Uzsonna után jöhetett a lovaglás azaz, a nap fénypontja. Először szépen sorba mi a gyerkőcök majd a nagyobbak és némelyik felnőtt is felült a lóra, József atyával az élen, akinek sikerült megülnie a lovat.

Aztán a ki nem maradhatott vicc is jött a nagyobbaktól: Ideje leszállni a magas lóról... ☺A lovaglás után lehetett nemezlabdát készíteni☺

Persze a hangulat az megvolt teljes mértékben. Aztán eljött az idő és nekifogtunk pakolni. A Dotto megérkezett értünk és ideje volt bepakolni és visszaindulni a templomunkhoz. Persze az éneklés hazafelé sem maradhatott ki. Nagyon jó volt a hangulat. Visszaérve a templomhoz Dancs Laci bácsi csinált rólunk egy remek csoportképet! ☺

Szeretném megköszönni minden gyerek nevében József atyának és Sándorné Eröss Hajni néninek a mai napot és persze a Jó Istennek is ☺

Sándor Szilvia

Felhívás!

Új rovatot készülünk indítani közösségépítő szándékkal. Szeretnénk bemutatni lapjainkban egyházközségünk fiatal és fiatalos tehetségeit. Sokan vannak közöttünk, akik valamiben tehetségesek: tánc, rajzolás, éneklés, mesemondás, kézimunka stb. Vannak, akik rendre nyerik a versenyeket, de nem ismeri őket mindenki. Őket mutatnánk be és esetleg házi kiállítás szervezésével, bemutató programokkal is népszerűsíthetnénk tevékenységüket. Ehhez kérjük, jelentkezzenek bátran!

Andók Veronika: Vakáció

Láttam a napot, súgta a szélnek:
Várnak a tavak, csónakok, stégek.
És tényleg a táblán virul egy szó,
Csupaszín betűkkel: VAKÁCIÓ!

Két hónap napfény vár ránk a nyárban,
Kószálunk vígan viruló tájban,
Hűsítő tavakra, strandokra járunk,
Nincs is ilyenkor boldogabb nálunk.

Mindenkinek kívánunk vidám, tartalmas nyarat, szép élményeket, jó kirándulásokat, táborokat! Borús, hűvös időre jó könyveket, baráti, családi összejöveteleket és ne feledjék az élményeket megosztani a „Szikla” olvasóival. Várjuk a beszámolókat! ☺

Kiadja a Szent László Római Katolikus Plébánia
4200 Hajdúszoboszló, Bocskai u. 1.
Telefonszámok: 52/270-079 és 06.30.445-3447